

ter. Hovedstykliden paahviler dog vistnok de Paagjældende, som saavidt mig bekjendt ikke dengang tilkjendegave de Dnster, der senere ere komne til Rigsdagen gennem Andragender, Andragender, hvis Billighed det høie Folkething har erkjendt ved at anbefale dem til den høitærede Finantsminister, der nu har taget dem tilføje ved at fremsætte dette Lovforslag. Jeg skal ikke gjentage det, der staar i Motiverne til Loven, og som blev kortelig berørt af den høitærede Finantsminister ved Lovforslagets Indbringelse. Jeg tror vistnok, at det høie Thing vil finde, at hvad her er foreslaaet i §§ 1 og 2, er stemmende med Billighed. Hvad angaar § 3, da gaar den jo ud paa at give Lovforslaget en delvis tilbagevirkende Kraft. Skulde jeg ønske nogen Ændring der, maatte det snarest gaa ud paa, at man vilde gaa videre i den Retning; men jeg veed ikke, hvorvidt det lader sig gjøre. Det er jo muligt, at det senere vil kunne vise sig, om den høitærede Minister vil være tilbøielig til at gaa videre i den Retning, og om det ikke vil støde paa administrative Banfælgeligheder; men er dette ikke Tilfældet, da vil det vist være ønskeligt, om dette Lovforslag blev fremmet saa hurtigt, at de Paagjældende snarest muligt kunne komme til at nyde Godt af det. Som § 3 er affattet, vil det være af Bigtighed for dem, at Loven udfommer snarest muligt, og kunde den være stadfæstet inden Nytaar, vilde de saameget desto sjør komme til at nyde godt af den. — Jeg skal endnu gjøre en lille Bemærkning, som man maasse fra enkelte Sider vil finde latterlig og ubetydelig, men som jeg ikke kan tilbageholde, da den kan gives en mere almindelig Adresse, og det er med Hensyn til Lovforslagets Titel. Følge den Praxis, der i længere Tid er gjort gjældende, pleier man, naar der sker Ændringer i en tidligere Lov, at affrive hele dennes Titel, selv om samme er temmelig lang. Derved kan der fremkomme en saadan Titel paa et Lovforslag som denne, der bestaar af ikke mindre end 5 Etager og en Kvist og, afstrykt paa Dagsordenen, fylder 7—8 Linier. Det foreskommer mig, at det er at gjøre Folk, som skulle henvises til en saadan Lov, eller som skulle affrive eller afstrykke den, en unødvendig Uleilighed. Jeg synes, det er tilstrækkeligt, naar Loven er saaledes betegnet, at det ikke kan misforstaaes, til hvilken ældre Lov der sigtes. Den ældre Lovs Dato vil i Almindelighed være nok; men det kan ikke staa, i Særdeleshed af Hensyn til, at ofte flere Love ere stadfæstede samme Dag, i Korthed at nævne, hvad Loven handler om. Dersom den høitærede Finantsminister tilkjendegiver, hvad enten det sker stiltiende eller udtrykkelig, at der ikke kan være nogen Banfælgelighed derved i administrativ Henseende, skal jeg tillade mig til anden Behandling at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at der istedetfor den lange Titel kun skrives de

faa Ord: Ændringer i de militære Underklassers Pensionslove.

H. Sørensen: Som det fremgaar af de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, saavel som af den høitærede Finantsministers Udtalelser, skuldes jo Fremkomsten af Lovforslaget forskjellige Andragender, som have været indgivne dels til Regjeringen og dels til Thinget her, hvilke sidste af dette ere henvisse til den høitærede Finantsminister. Jeg tror, at Enhver, som har gennemlæst de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, og at særlig de, der have gjort sig bekjendte med de gjorte Uddrag af Andragenderne, for ikke at sige de, der have gennemlæst selve Andragenderne, ville indrømme, at der er en virkelig Billighed, som taler for at komme de Paagjældende imøde. Den høitærede Finantsminister har i fuldt Maal imødekommet de Dnster, som ere bleve udtalte i en Indstilling fra Folkethingets Finantsudvalg, hvilken Indstilling Folkethinget har sluttet sig til i forrige Samling. Udvalget indskrænkede sig dengang til et foreliggende Tilfælde. Der var muligvis nok dem, der kunde have ønsket det lidt fyldigere, men man havde den Tro, at, var man først paa Gled, var det muligt, at man i en senere Tid vilde finde, at man maasse kunde gaa lidt videre. Det Andragende, som da laa til Grund for Udvalgets Indstilling, gif simpelthen ud paa, at de forudgaaende Krigsaar maatte medtages som enkelte Aar, Hjøndt den Bedkommende ikke dengang havde fylbt det attende Aar. Det er jo erkjendt i vore Pensionslove, at Krigsaarene fortjene særligt Hensyn derved, at de beregnes dobbelt. Naar vi nu komme til at røre ved Spørgsmaalet, skal jeg tillade mig at henstille, om det ikke muligt maatte erkjendes, at Krigsaarene i det Hele have saa stor Betydning, at det var rimeligt, at de, der have deltaget i dem, selv om de ikke vare 18 Aar gamle, naar de have helt ud foretaget de samme Marchtoure som de Folk, der vare over 18 Aar, bleve stillede paa lige Fod med disse. — Den anden Paragraf i Forslaget angaar jo et Forhold, som ogsaa blev drøftet i forrige Samling i Anledning af et Par Andragender. Uagtet Udvalget dengang maatte være fuldstændig enigt med den høitærede Finantsminister i de Afgjørelser, han havde truffet, fordi de vare i Overensstemmelse med Loven, fandt man dog, at Billighed i høi Grad talte for at foretage en Forandring heri, hvad den høitærede Finantsminister nu ogsaa selv har erkjendt ved at fremsætte et Lovforslag i den Anledning. Dette er saameget rimeligere, som de Bedkommende kunne have været uvidende om disse Forhold, ligesom det ogsaa fremgik af et enkelt Andragende ifjor, at selve Krigsministeriet i Virkeligheden havde den samme Opfattelse som Andrageren. Anledningen for de Bedkommende til at bevare den gamle Opfattelse, som forhen har været fuldstændig rigtig, var saa meget større, som Ansøgning-